

ANY I

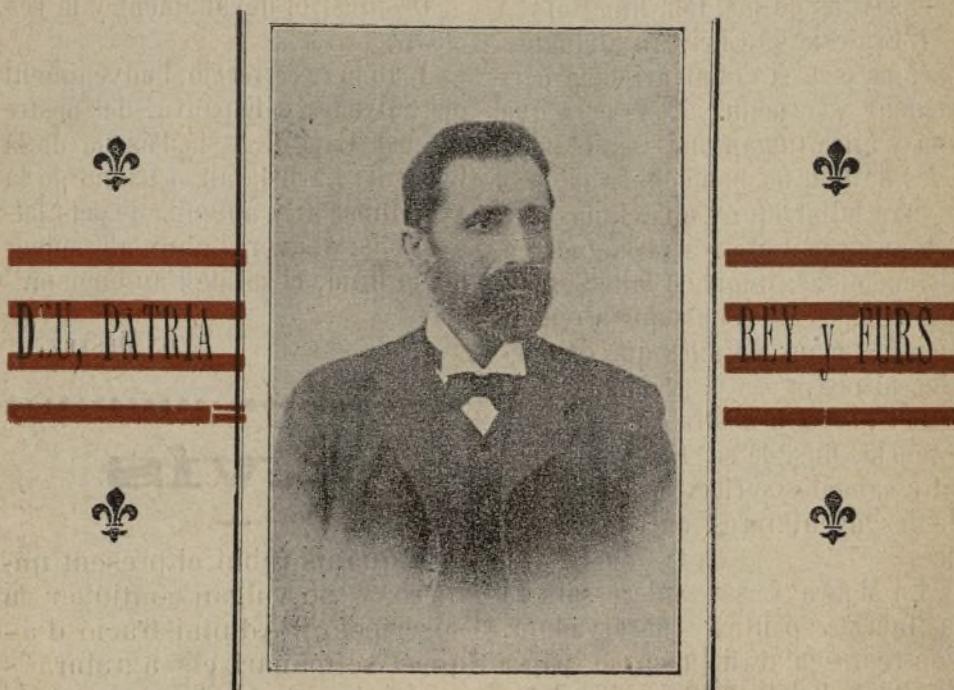
Manresa 30 de Mars de 1907

NÚM. 2

SUSCRIPCIÓ:

Manresa, Any 3 pessetes. Fora 3'50 ptes.
Pago adelantat. - Número solt, 5 centims.

D. FERMÍ ROCA, PRESIDENT DE LA JOVENTUT CARLISTA.

Plàtica Setmanal

Celebra avuy l'Iglesia, la resurrecció del Senyor, el triomf del anyell immaculat, sacrificat en l'arbre sagrat de la Creu per l'iniquina y monstruositat del poble juheu.

Estava escrita la preverificació de aquell poble deicida y havien de cumplirse las profecías.

En els designis de la Providència debien també constar la prevaricació, l'apostasia de les dues filles predilectes de l'Esglésie; França y Espanya en altre temps cristianíssimes; havien d'esser crucificades pels sayons de mentida llibertat.

L'Esglésie de Christ, a abdugues nacions, sofreix el Calvari de la persecució y crucificació, y pera que una y altre tingan mes semblantsa a les de Deu fet home en sa passió, no han faltat aquí y allà, Judas que per un grapat d'or es venguessen als enemichs; tampoch falten escribas y faritseus; Pilats que's rentesssen les mans y Caifás que damnesssen al just,

Per lo que a nostra patria fa referència, fins de sa túnica n' han fet escandalos sorteix en el mercat de les aventureres nacions europees.

En Maura y sos antecessors en la funesta política conservadora, han representat fielment el paper de Pilat, Pidal y demés apostatas

de llurs ideyes, s'han enmirallat ab el traicionament de Judes, y s'han venguda l'honoradesa, per un miserable títol o per una cartera ministerial.

Y la turba multa del poble incrèdul, demanant a crits la crucificació de les benemérites Ordres Religioses y'l lliurament de'n Ferrer y Nakens que son els Barrabás de nos tres dies.

=

Ja som gayre be al cimall del calvari, falta sols el clavament en Creu y ab ell, el trastorn dels elements; l'estremexement de natura, l'esquenxament del vel del temple... la revolució.

Després..el devallament y la resurrecció...

Y ab la resurrecció, l'adveniment del Salvador d'Espanya, del nostre August Capdill y la Pascua de la Comunio Carlista ab el triomf de la vera llibertat y aniquilació dels falsos ídols; allavors lluirà ab esplendentia llum, el sol de l'autonomia.

Lo MESTRE.

Avis

A quants rebin el present número y no vulgan contiuuar la suscripció, l'Administració d'aquest setmanari els agrahirá 's serveixin retornarlo a sa proce-

dència, d'altre manera se'ls considerarà com a suscriptors.

CASULANES

El prop-passat diumenge prengué possessió de la presidència de la "Joventut Carlista", el nostre molt estimat amich D Fermí Roca y Coma.

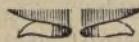
El ser aquest prou conegut de tots els nostres corregionalis, ens relleva de fer sa presentació als llegidors d'aquest setmanari.

Ab els següents dats biogràfichs, creyém podrán els nostres llegidors apreciar la vàlua del nou president de l'esmentada entitat carlina.

Nascut de les entranyes del poble y identificat ab ell y dignificat per lo trevall, ha lograt ocupar un lloc envegable en la societat, com a premi al seu talent y laboriositat.

Desd'el Municipi, hont el portá el partit carlista per elecció popular, y des la Junta de Districte, secundant les iniciatives del digne President de la mateixa, sempre ha esmersat les seves energies y els seus afanys, al millor esplendor de nostra Causa.

Aquesta es a grans pinzellades la gestió del que ha merescut la confiança del jovent carli, al elegirlo pera la Presidència de la Joventut y que segurament no quedará fallida, dochs que'l Sr. Roca reunex las dots de laboriositat, entusiasme y energia que son garantía pera la prosperitat de la Joventut.

Crida

Al alegre jovent, als tendres poetes
a la nata y a la flor
dels que escribint quintillas y quartetas
saben ferse passar lo mal humor.

Als homes ja d'edat, als homes guelos,
als vells aixalabrats
que empescantse sonets y fent quartetas,
passan lo temps tranquil y reposats.

Y finalment a tot aquell que tinga
ab mussas amistat
lo saludo de cor y dich: que vinga,
si vol veurer sos versos publicats.

Admeterém de tot; des l'epigrama
cantar y acudit
fins lo poema extens que a dolls derrama
poesia de nirvi y esperit.

Contestarém en la «Correspondencia»
a tot bitxo vivent.
Deixarérem a la lluna de Valencia
al que escrigra los versos malament.

Pero'l que envilihi coeses ben galanas
serà molt ben tractat
y, ans que pugnín passar moltes setmanas
tindrà lo gust de veurlo publicat.

Vingan versos bonichis, versos hermosos,
lo mes granat y bo
puig per ferlos raquitichs y ripiosos
no'n fa falta ningú; ja soch prou jó.

A. R.

blissó de la setmana

Avuy, estimats dexebles, que no estém ab el tráfech del primer die,

comensaré la primera lliçó de Gramàtica que es el fonament del ben dir y escriurer correctament.

Es dividex la Gramàtica en quatre parts ditas *Analogia*, *Sintacsis*, *Prossodia* y *Ortografia*.

L'Analogia es la que'ns ensenya el valor de las paraulas. *Liberal*, per ezemple, avuy die aquesta paraula no te'l valor, l'analogia, el verdader sentit de la mateixa; liberal, en sentit propi, vol dir ayuntant de fer liurement el be, predicarlo y practicarlo, o mes be, fer tot lo que, aixis moral com materialment no sic danyós al procsim y a si mateix; pro en els temps que corrém, s'ha prostituit aquesta paraula y significa avuy, lo contrari, *libertinalje, maldat, dolenteria*.

Aixis si vos dihu'en: fulano es liberal, denota que aquell subjecte poguent esser una bella persona, no es res de bo, es un de tants dels que tan be ens pinta el *ciudadano Neron*, ab aquesta cuarteta:

*El pensamiento libre
proclamo en alta voz,
y muera el que no piensa,
igual que pienso yo.*

Lo qual posat en soifa ab música de la *Marsellesa*, vol dir: jo'n soch liberal, pro en us d'aquesta mateixa liberalitat que predico, robo, mato y faig lo que'm dona la gana y al que'n protesti....garrotada.

—Donchs en *lo-ruch* den eser liberal, perque'ls seus empaytaben

als catòlichs fugint y a tiros el die del mitin de las Arenas...

— Tu *Titella*, escolta y calla, sempre has d'esser el mes entramaliat. Com anavem dihent, l'analogia ens fa conixer el verdader valor de les paraulas.

A veure tu *Titella*, si are sabràs respondrem com un liberal.

Afigurat que anant a passetj ab un amich, aquest et diu: Mira veus aquet que passa es liberal, qui....

— En fugiria com del dimoni, no fos cas que'm clavés un *liberal* cop de pany.

Calla *Titella*, tingas un poch de paciencia, dexem acabar.

— Qui diries que es aquell liberal?

— Un renegat, un poca vergonya, un dolent, un....

Be be, ja veig que comenses a aprofitarte de las lliçons d'analogia y ab el concurs d'aquesta conexém el valor de la paraula *liberal*; encare que en aquest cas particular, sens l'ausili de l'analogia, també sabriem distingir entre *liberal* y *liberal*, pels ezemples pràctichs que 'ns regalan tots els dies els governs *liberals* que sarcàsticament s'en dihu'en, y que en us d'aquesta mateixa *liberalat*, fan soldats no mes que als pobres, ens escorxan ab impostos desastrosos, es vengueren las colonies y fins la sanch de mils y mils desgraciats espanyols a Cuba, Filipines y Puerto Rico.

Ja veyeu, dochs, estimats deixebles, si ho es d'util el conixer l'

analogía de las paraules.

*Are noys, cap a casa que es fart
y vol ploure y fins la setmana en-
trà si a Deu plau.*

EL MESTRE.

VENI, VIDI, VICI

Nosaltres si que podém dir com aquell geni guerrer: *veni, vidi, vici*, he arribat, he vist y he vensut; perque Lo MESTRE TITAS, ha lograt un ezcit gran, grandiós, tant, que fins ha sobrepujat als cálculs mes optimistes que teniem respecte al bon aculliment que'l públich li dispensaria.

Apesar de la gran tirada, ens havém quedat curs y ens veyém en la precisió de *deshauciar* a quants ens han fet nous pedidos, puig l'edició s'ha agotada y ben apesar nostre ens veyém privats de cumplir, per are ab els encárrechs d'envio; no obstant, farém un sacrifici mes y tant prompte ens sigui possible procurarém fer nova edició del primer número pera aixís corresponder ab el favor que'l públich ens ha dispensat.

També'n som deutors de gratitud a la prempsa carlina y a tota la católica de Catalunya que al donar compte de l'aparició d'aquest setmanari ens han fet l'honor de paraules encoratradoras, que agrahím y que si be inumerescudas, demostren l'estreta germanor que lliga als soldats d'una mateixa bandera.

Ha contribuit també al nostre ezcit, el despit dels lerruxos que ab un

afany digne de millor causa, s'entretenien en esquexar els cartelllets que s'havien plantat a las cantonadas d'aquesta ciutat; també a ells agrahím aquesta *deferència* ab nosaltres y'ns tenim per molt joyosos d'haber merescut d'ells aytals *fineses*.

En quant a aquell *Mestre* de rostoll que per competencies d'*ofici* s'atreví a agredir a cops de puny a un dels xivals venedor de Lo MESTRE TITAS, debém dirli que si ab els alumnes de sa escola es *ceva* com ab els de la de'n *Titas*, li augurém una famélica badallera y un *mestri-cidi* per consumpció...

Hay que comprimirse, compa-ñeíro.

Per ultim, fem avinent als nostres favorexedors, que de còntinuar com ara l'ecxit d'aquest setmanari, en justa correspondensa introduhirem millores que'l farán l'únich de las tres bes: BO, BONICH y BARATO.

L'AJUDANT.

CONVERSA REPUBLICANA

—A mí'm sembla, voto a dell,
y com jo som tants y tants,
que a tots los republicans
nos posan bleda al clatell.

—¿Y ab que't fundas tu, Geroni?
Sou una mena de gent
que sempre continuament
murmureu mes que'l dimoni.

—¿Vols que t'ho digui ben clá?
T'ho diré sense fe embuts:
nosaltres no som llanuts,
som del *Poble soberà*.

Ningú'm pinta a mi la mona;

veig ab lo meu seny petit
que en lloch de *gorrofregit*
tindriem de dur corona.

—No diuen que'l *Poble es Rey?*
Es cosa que tothom sab;
donchs perque hem de portà 'l cap
una gorra contra lley?

Los soberans lliberals
son verdaders reys petits;
donchs, fora *gorros fregits*,
vingan coronas reials.

—Geroni, ets molt poch discret;
sembla que portis la mona.

—Cóm vols que portém corona
si encar no hem guanyat lo plet?

Corona no't faltarà;
serà corona de gloria,
y veurás com fins l'història
de nosaltres parlarà.

—En tot hi trobas un tap;
peró jo m'estich pensant
que potse'ns coronaran
ab un cop de sabre'l cap.

Nosaltres fem d'escambell
a qualsevol embustero,
y quant es al candelero
vol estirarnos la pell.

Aquests republicans
que tenim en el Congrés
son, com tots tenim entés,
los nostres representants.

Tots ells vestexen ab *frat*,
botines, tarot y guants;
nosaltres los *so...berans*
espardenyes y parrachs.

Tot sovint tiberis fan
discutint las novas lleys:
nosaltres los petits *reys*
com a burros trevallant.

Aixó per mi no te excusa,
no es la lley de la *igualdad*.
Jo estich que tot diputat
tindrie de portar brusa.

Vestint ab tanta elegancia
los nostres d'allá 'l Congrés,
representen lo que no es;

que vivim ab abundancia

Al veure's conservadors
als nostres representants
creurán que'l republicans
som uns hisendats senyors.

Vaja, hi veig molta mentida
ab aquestos trapissondas;
vingan grescas, vingan fondas
la questió es bona vida.

Predican lo que no crehuen;
fan al revés del que diuen,
molt prediquen, molt escrihuen,
per engresca'ls que no hi vehuen.

—No't vuy sentí mes, Geroni;
ets republicá de fems,
—¿No? Donchs ja veurás; lo temps
te dono per testimoni.

Y vuy que no passi un any
que'm dirás parlant d' aixó:
“Geroni, tenias rahó,
ja me'n veig lo desengany.”

L'ESPIETA.

COPS DE PUNTERO

El famós *capitan verdades* ha publicat un escrit infamatori contra la dona catalana del que 'n copiém lo seguent, pera si hi há alguna ànima espantadissa d' aquelles que 's sublevaren quant lo de *La Tralla*, que vulgui passar per justiciera.

Allavors de "era castellana", tots els d' *alla dalt* ploraben a *moco tendido*, l' infamia; en cambi avuy ¿qui protesta?

Diu aixis l' article:

"Es, á mi juicio la mujer catalana: casta.. á ratos, calculadora siempre. orgullosa en todo instante y descorriés en todas partes. Puede afirmarse, que está su temperamento formado por religiosas rutinas; por la esencia

de las cuatro tablas de aritmética, por el *summum* de la petulancia y el *non plus* de la rudeza. Si ama, si es que alguna vez llega á amar, si es que alguna vez pueden sus sentimientos apartar sus ojos de los talegos de oro, no es su moralidad castillo roquero de inaccesible asalto, antes por el contrario, es fortaleza de naipes que al más leve empuje se derrumba.

Y encare hi haurá catalans que li donguin el seu vot pera portarlo al Congrés a un tipo d' aquesta casta?

Ab la sola protesta dels regidors carlins de Valencia, aquella corporació municipal formada pels *místicos conservadors*, varen autorisá la pública manifestació o muxiganga que 'ls Iliurapensadors celebren tots els anys el dia del dijous Sant.

¡Oh el catolicisme conservador!

PISSARRA

Els carlins de Vitoria han acordat presentar candidat a la Diputació a Corts per aquell districte, al ilustrat jove advocat y eloquent orador D Esteve Bilbao.

Pel districte de Aoiz, es presenta a reelecció el nostre corregional Sr. Compte de Rodezno.

També la Junta de Solidaritat catalana, ha acordat designá pel districte de Berga, al nostre apreciat amic l'entusiasta carlí D. Marian Bordas.

El candidat solidari per Vich, es casi segur que será el ilustrat director del nostre estiunat colega de Barcelona, «El Correo Catalan».

Pel de Tarragona, es probable la presentació del distingit carlí Sr. Marqués de Tamarit.

Els nostres corregionalis de Valencia també trevallan de ferm per la candidatura del dignissim quefe regional del partit, D. Manel Polo.

El passat diumenje es celebrá a Barcelona, la solemne entrega del busto retratos y del princep don Jaume, als que a la sortida del mitin catòlic de las Arenes, foren agredits y ferits per la farda lerruxiana y ab qual envio ha distingit, l'August princep als aguerrits soldats de la Tradició.

Reunits a Girona els elements solidaris del districte de Vilademuls avant-convidats per la Junta Provincial Carlista, per unanimitat acordá proclamar candidat carlí per dit districte, a D. Manel de Bofarull y de Palau.

CORRESPONDENCIA

T. M.—Artés: Enviats els números que demana.

J. V.—Barcelona: Envio els 100 números, els de la passada setmana estan agotats.

J. F. S.—Girona: Respecte 'ls números que demana del primer, estan agotats; envio paquet.

Joventut Carlista —Olot: Envio paquet.

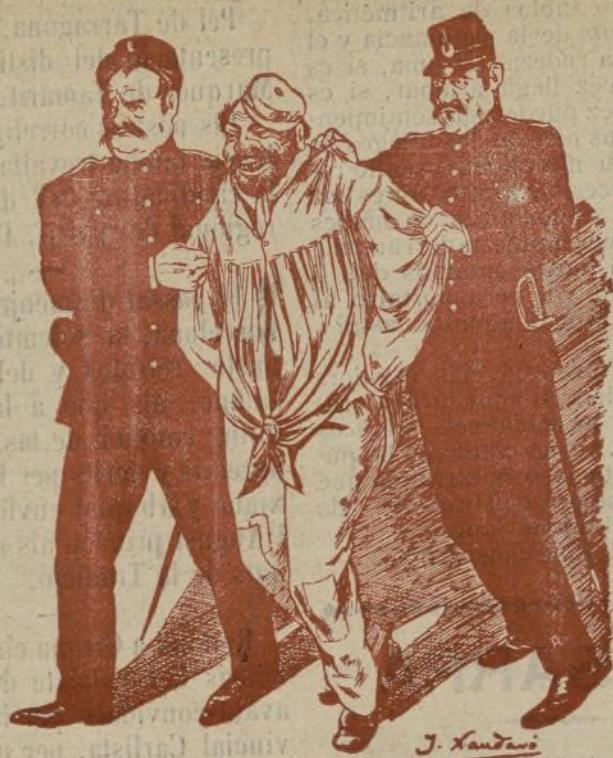
F. B.—Sans: Envio paquet y quedan suscrits, el Circó; A. M y vosté Rebut import suscripció de J. B., pro ficsis que la suscripció a fora pels que a la vegada ho son a «L'Amich», aquells si, 3 pesetes pro els demés, 3:50.

F. P.—Manlleu: Remeto paquet.

J. T. y S.—Crucies per la felicitació. Els treballs pel Concurs, ja diu el cartell que ha d'esser una dècima; referent a lo demés, liegeix la «Grida».

J. A.—Aiguafreda: Suscrit y en paus.

J. B.—Vich: Suscrit.

DE PASQUA.

—Apa, so .. morral.

—Oh, es que vostés sense serme padrins em porten la mona...

LO MESTRE TITAS

SETMANARI ESCOLAR - CARLI DONARÀ UNA LLISSÓ SETMANAL

PRÈUS DE SUSCRIPCIO

Manresa 1 Any: 3 pessetes

Número solt: 5 céntims

Fora id 3'50 «

atrasat 15 «

ADMINISTRACIÓ: CARDONA, 45, 1.—MANRESA.